

GAWĘDA

Autor:	Weronika Borkowska - Wengrzyk
Temat:	Prawo Harcerskie

Daleko, daleko, za górami, za lasami. W pewnej odległej krainie, rósł wielki sad. W sadzie tym rościło wiele jabłonek, wszystkie na ogół były takie same. Młode, uśmiechnięte i pełne energii. Wszystkie miały predyspozycje, żeby w przyszłości wyrosnąć na piękne, dorodne jabłonie. Tylko jedna z tych jabłonek, różniła się od reszty. Jabłonka ta, jako jedyna była przywiązana do Starego Pnia. Pień przeżył już swoje lata, był bardzo mądry i doświadczony, był prawdziwym przyjacielem dla naszej Jabłonki. Często ze sobą rozmawiali, Stary Pień opowiadał swojej młodszej koleżance różne historie i zajmował się nią. Bardzo lubili spędzać ze sobą czas, Jabłonka czuła się przy nim bezpiecznie.

Mijały lata, życie w sadzie upływało prawie wszystkim leniwie i bez troski. Jabłonki powoli dorastały. W piękne słoneczne dni, wszystkie lubiły sobie hasać po sadzie. Uśmiechnięte nie przejmowały się niczym, nie myślały o problemach czy konsekwencjach, nie obchodziło ich to, że jedna z nich mogłaby się potknąć o korzeń drugiej. To przecież nic takiego. Tylko jedna Jabłonka nie biegła razem z innymi. To była właśnie ta jedna, wyjątkowa Jabłonka, przyjaciółka Pnia. Czasem, szczególnie w takie dni, kiedy widziała wszystkie swoje koleżanki radosne, rozbiegane w sadzie nachodziła ją myśl - czy może by tak nie zerwać tych więzów, którymi jest przywiązana i pobiec razem z koleżankami? Byłoby tak miło! Przecież każdy czasem musi się rozerwać, a ona biedna tylko siedzi i jeszcze jest skazana na Starego Pniaka. Z dnia na dzień coraz częściej nachodziły ją takie myśli. Ale w końcu po dłuższej refleksji doszła do wniosku, że przyjaźń z Pniem jest dla niej zbyt cenna, żeby zmarnować ją dla chwili zapomnienia i wybiegania się. Przecież tak naprawdę nie było jej źle, jej relacja z Pniem także dawała jej dużo radości. Kiedyś zapytała się Pnia, czemu to właśnie ona i czemu nie może biegać razem z innymi? Pień odpowiedział jej, że nie wszystko w życiu musi być proste, zrozumiałe czy przyjemne, ale pewnego dnia na pewno znajdzie odpowiedź na swoje pytania i zrozumie. Pewnego dnia nad sadem zebrały się czarne chmury. Zbliżała się burza. Wszystkie jabłonki bardzo się przestraszyły. Nagle zerwał się wielki wiatr, który zapoczątkował ogromną wichurę. Była to bardzo ciężka noc. Noc walki, po której sad nie był już taki sam. Kiedy rano zaczęło wschodzić słońce i nastał nowy dzień okazało się, że w sadzie pozostała tylko jedna jabłonka. Była to właśnie ta wyjątkowa Jabłonka, przywiązana do Pnia. Wszystkie inne zginęły w trakcie walki z burzą, nie udało im się przetrwać tej próby.

Nasze życie jest trochę takim sadem. Wszyscy jesteśmy w nim zwykłymi jabłonkami, powoli dojrzewamy i mamy aspiracje, aby dawać z siebie innym. Aby móc dawać z siebie innym musimy się odpowiednio rozwinąć i pokonać przeszkody, które stawia nam życie, w czym każdemu harcerzowi pomaga Prawo Harcerskie. To właśnie ono jest naszym

Kurs Przewodnikowski
Kopalnia Diamentów
2015

Zespół Kadry Kształcącej
ZARZEWIE
Hufiec Wrocław

pniem, naszym kręgosłupem, czymś, co wspiera nas w naszym rozwoju i dorastaniu, wskazując odpowiednią drogę. To dzięki niemu jesteśmy na tyle silni, żeby się nie ugiąć, pokonać przeciwności losu i piąć się dalej wzwyż. Nawet, jeśli czasem jest ciężko i jesteśmy wystawiani na próbę to warto się zastanowić, co jest lepsze, cenniejsze. Co wybierzemy zależy już od nas. Czy będzie to przyjaźń z Pniem, wartościowa, choć czasem niełatwa? Czy prostsza droga bez żadnych ograniczeń? Tylko czy ta druga naprawdę jest ostatecznie prostsza?